
İncelenen Yerin Adı:Adrasan Mehmet Akif Ersoy Ortaokulu
Bağlı Bulunduğu İlçe:.....: Kumluca
Bağlı Bulunduğu İl.....: Antalya
İncelemeyi Yapan Öğretmen.....: Mustafa MUSLU
İncelemenin Yapıldığı Yıl.....: 2012-2013 Eğitim-Öğretim Yılı
Son Güncelleme.....: 03.04.2014

1- COĞRAFİ DURUM

Harita – 1-2: AdrasanMap ve Uydu Fotoğrafi¹

¹http://maps.google.com/maps?hl=tr&gs_rn=12&gs_ri=psy-ab&cp=4&gs_id=b&xhr=t&rlz=1W1ACAW_trTR528&bav=on.2,or.r_qf.&bvm=bv.46340616,d.ZWU&biw=1249&bih=508&wrapid=tljp136835614697106&q=adrasan&um=1&ie=UTF-8&hq=&hnear=0x14c23992d52b10e3:0x6b6db000f57ebf0,Adrasan,+%C3%87avu%C5%9Fk%C3%B6y&gl=tr&sa=X&ei=QHWPUeP0CMWSOJeUgZAH&sqi=2&ved=0CIEBEPIBMAw [Çevrimiçi], Erişim: 01.05.2013.

Adrasan Beldesi, Akdeniz Bölgesinin Antalya Bölümünde Kumluca ilçesine 27,5 km mesafede üç tarafı dağlarla çevrili, doğu-güneydoğu istikametinde yaklaşık 4 km uzaklıkta Adrasan Koyu ile çevrelenmiştir. Güneyi Akdeniz, Kuzeyi Torosların uzantısı olan Beydağı, Doğusu Musa Dağı ve Batısı da Yeşilköy ile yine yükseltisi 500 metreyi bulan dağlarla çevrilidir.

“Antalya'nın batısında yer alan Adrasan, bakir koyu ile yeşilin ve mavinin her türlü tonunu görebileceğiniz ender güzelliklerde doğal bir cennettir. Adrasan, Antalya'dan 95 km ve Kemer'den 55 km uzaklıkta olup, eşsiz kumsalı ve doğasıyla görenleri kendisine hayran bırakmaktadır. Üç yanı çam ormanlarıyla kaplı Adrasan koyu karadan ters rüzgârlar aldığından koyda dalga oluşmamaktadır”².

2- TARİHÇESİ

Adrasan Beldesinin tarihi ile ilgili yapılmış bir çalışmaliteratürde bulunmamaktadır. Kumluca ilçesi tarihi ile ilgili çalışmalarda sınırlı bilgiler bulunmaktadır. Bunlardan ilki Sarı'nın “Dünden Bugüne Antalya” adlı eserinin 6. (Kumluca) bölümüdür. Diğer Güçlü (2007)'nün “Selçuklulardan Günümüze Kumluca Bölgesi” adlı makalesidir.

Yapılan çevre gezisi ve incelemeler, belde ve civarının antikçağdan buyana iskân edilmiş olduğunu göstermektedir. Tarihi Likya yolunun Adrasan'dan geçtiği bilinmektedir³. Kirpicek mevkiindeki semerdanlı Likya tipine öykünme tarzında yapılmış mezar anıtı buna delil olarak sunulabilir (Resim 1).

Resim-1: Likya tipine öykünme Roma dönemi mezar anıtı.

²<http://adrasan.akdeniz.edu.tr/genel-bakis> , [Çevrimiçi], Erişim:02.05.2013.

³ Aynı yer.

Bunun yanında Beldenin doğusundaki Musa Dağı tepesindeki harabeler ve 8 km yakınındaki ünlü Olimpos kenti bunu doğrular niteliktedir. Ayrıca Onuncuköy Otel önündeki yolun yapımı esnasında çıkarılan mezarlar ve Antalya Müzesine götürülen buluntular da belde geçmişinin Roma ve öncesi dönemlere kadar gittiğini göstermektedir. Üç farklı açmada sürdürülen kurtarma kazılarında çıkarılan mezar buluntuları⁴ M.Ö. 1. yy. sonlarına tarihlendirilmiştir⁵. Ayrıca Gökçealan Mahallesi'ndeki eski mezarlıkta bulunan Müslüman mezarlarının hangi döneme ait olduğu net olarak bilinmemektedir. Şahidelerinin yapı tarzı incelendiğinde İzmir Çeşme ilçesi Karaköy ve Çeşmeköy mezarlıklarındaki Osmanlı dönemi öncesi mezar taşlarına çok benzediği görülmektedir⁶. Öyle anlaşılıyor ki Türklerin bölgeyi iskânı Osmanlı öncesine dayanmaktadır. Ancak Selçuklular döneminde mevcudiyetlerini ispat edecek herhangi bir delil bulunmamaktadır.

Osmanlı dönemine ilişkin tespit edilebilen ilk veriler 1530 tarihli tahrir kayıtlarıdır. Buna göre "Adrason" köyü, Teke livası, Elmalu kazasına bağlı 23 haneden ibaret, hasılı 4094 akçalık vergi yüküne sahip bir köydür⁷. Teke livasının haritasında şu anki Adrasan koyundan oldukça içeride tahminen Gökçealan ve civarını içine alacak şekilde gösterilmektedir. Yakın civarı -Yazır, Belen, Yeşilköy ve daha kuzeyde Yenbeğ dahil- tamamen boş gözükmektedir. Sahilde Tekirova'ya kadar hiçbir yerleşim bulunmamaktadır⁸. Buna göre 1530 tarihinde oldukça sakin ve tenha bir alan olduğu söylenebilir. Kumluca dâhil civardaki tüm yerleşimler daha sonraki dönemlerde iskân edilmiştir.

Bahsedilen Kanuni Sultan Süleyman dönemine ait tahrir kayıtlarında köyün adı "Adrason" olarak yazılmıştır. Daha sonraki tüm Osmanlı arşiv belgelerinde ise "Atrasan" olarak geçmektedir. Anlaşılan o ki, köyün en eski adı Adrasan iken zamanla Atrasan şekline daha sonra da "t" harfi yumuşayarak Adrasan haline dönüşmüştür. Şu durumda belde sakinlerinin köyün adının kökenine ilişkin "Adalararası" kelimesinden geldiğine dair söylemin gerçekçi olmadığı ortaya çıkmaktadır.

Osmanlı arşivinde yapılan fon taramasında "Adrasan olarak 1, "Atrasan olarak ise 18 adet belge bulunmaktadır (Ek-1). Belgelerin çoğu Atrasan Kalesinin mühümmat ihtiyacı,

⁴ Kurtarma kazılarında işçi olarak çalışan belde sakinlerinden Süleyman TURGUT (57)'un anlattıkları kurtarma kazısı raporunu doğrulamaktadır.

⁵ Aynur TOSUN, "Adrasan-Çavuşköy Kurtarma Kazısı", *12. Müze Çalışmaları ve Kurtarma Kazıları Sempozyumu*, Kuşadası-2001, ss.51-62.

⁶ Mustafa MUSLU, "Çeşme Yarımadası Eski Karaköy Mezarlığı Mezar Taşları Üzerine", Basılmamış Power Point Sunusu, Nisan-2009.

⁷ *166 Numaralı Muhasebe-i Vilayat-i Anadolu Defteri (937/1530) Hüdevendigâr, Biga, Karesi, Saruhan, Aydın, Menteşe, Teke ve Alaiye Livaları*, Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın No:27, Ankara-1995, s. 601.

⁸ A.g.e., s.193

muhafız ve neferat ihtiyacı ve bunların mevacibleri, atamalar, top ve barut miktarlarının bildirimini, bölgeden Mısır'a gönderilecek keresteye ilişkin ihale bildirimini, çeşitli maden arama izinleri ve bazı gasb ve yağma fiilerine ilişkin bilgiler içermektedir.

XVI. yüzyılın ilk yarısına ait Piri Reis, Kitab-ı Bahriyesi'nde Adrasan limanını "büyük gemilerin yatmasına elverişli bir limandır. Ayrıca o limanın çevresi dağlıktır. İçecek suyu da bulunur. Bu limanın denizden nişanı ise iki tarafında bulunan dağlardır. Bu liman alçak bir dere gibi görünür" diye tarif etmektedir⁹.

XVII. yüzyılın ikinci yarısında Anadolu'yu dolaşan Evliya Çelebi bölge adı olarak kullandığı tahmin ettiğimiz İğdir'in "yolları sarp ve vacibü'sseyr bir şehri olmamak ile ol semte azimet etmeyüp şark canibine altı saat sarp çengelistan yollar ve belleraşup" Evsaf-ı Kal'a-i Azrasan (Adrasan)'a ulaşmıştır. Adrasan adlı kaleye geldiği zaman çok yağmur yağdığı için fazla etrafı gözlemleyemediğini söyleyen Evliya Çelebi, bölge hakkında şunları söylemektedir. "Adrasan kalesinin serdari ve kethüda yeri yoktur. Adrasan kalesi sarp yalçın kaya üzerine beşgen şeklinde küçük bir kaledir. Sarp kalenin kırk neferatı vardır. Yüksek ve iki kattan oluşan surun dış katı yer yer yıkılmış ise de iç kale çok sağlamdır. Kalenin aşağı varoşu toprak örtülü evlerden oluşan bir mahalledir; camii, hamamı ve hanı vardır. Ayrıcalimon ve turuncu boldur¹⁰." "Bağ ve bahçesine nihayet yoktur. Kalenin doğusunda Adalya Körfezine yakın yüksek kayalıklar vardır. Alisiler derler orada alev alev gece ve gündüz ateşler yanar. Mısır'dan gelen gemiler bu ateşi yüz milden görüp selamete çıktık diye sevinirler¹¹. Evliya Çelebinin bahsettiği kale büyük oranda yıkılmış olsa da önemli bir kısmı ile ayakta durmayı başarmıştır (Resim 2).

Resim-2: Adrasan Kalesi.

⁹ Muhammet Güçlü, "Selçuklulardan Cumhuriyet'e Kumluca Bölgesi", *Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, Mart-2007, s.229.

¹⁰ http://batiakdeniz.com/pdf/cilt_1/Idari_Yapi/KUMLUCA.pdf, s.401, [Çevrimiçi], Erişim:02.05.2013.

¹¹ *Evliya Çelebi Seyahatnamesi*, C. 9-10, ÜçdalNeş., İst. 1996, s.20.

Günümüzde Çakmak mevki olarak bilinen mevkiinin Evliya Çelebinin bahsettiği eski mahalle, camii ve hanın bulunduğu yer olsa gerektir. Yine Alisiler adıyla bahsedilen ateşin “Tanrı Hephaistos’unKhimaira denen kültüyle ilişkili olarak bilinen sönmeyen ateş”¹², Yanartaş olduğu anlaşılmaktadır. Efsaneye göre:

Ephyra Kralı Glaukos’un oğlu Hipponoes bir av partisinde kardeşi Belleros’u öldürür ve “Belleros’u Yiyen” anlamına gelen Bellerophontes adını alır. Ephyra’dan sürülen Bellerophontes, Argos kralına sığınır. Kendisine sığınan bu genci öldürmeyi kendine yakıştıramayan Argos Kralı onu Likya Kralı’na gönderir. Likya Kralı acınacak haldeki bu genci öldürmek istemez ve onu Olympos dağında yaşayan arslan başlı, keçi gövdeli, yılan kuyruklu ve ağızdan alevler saçan canavar Chimera ile dövüşmeye gönderir. Bellerophontes, Pegassos adlı kanatlı atına binerek Chimera ile dövüşmeye gider. Chimera saldırdığında Pegassos havalanır ve Bellerophontes yere inerken mızrağı ile canavarı yerin yedi kat dibine gömer. Fakat Chimera yerin 7 kat altından alevler saçmaya devam eder. Anadolu’da binlerce yıldan beri anlatılagelen ve Homeros’un bize bu şekilde aktardığı efsaneye göre hala yanan alevler, Chimera’nın yerin yedi kat dibinden fışkıran alevleridir¹³.

Bellerophontes’in zaferini kutlamak amacıyla Olympos’da bir yarış düzenlenir. **Atletler Chimera Kutsal Ateşiyle meşalelerini tutuşturarak Olympos kentine koşarlar.** Böylece, daha sonraları değişik spor dallarının eklendiği ve birkaç gün süren Olimpiyat Oyunları’nın Anadolu’daki ilk örneği gerçekleşmiş olur. Günümüzde yakılan “Olimpiyat Meşalesi” Chimera’nın sönmeyen ateşinin sembolik bir ifadesidir¹⁴.

1960’lı yıllarda Çavuşköy adı verilen beldeye 1995 yılında belediye teşkilatı kurulmuştur. Kasaba adı 2011 yılında halkın isteğiyle tekrar Adrasan olarak eski adına kavuşmuştur.

3- SOSYAL, KÜLTÜREL ve EKONOMİK HAYAT

Halkın çoğunluğu orta-orta üstü gelire sahip seracılık-meyvecilik ve turizm işletmeciliği ile kazanç elde eden çiftçi ve işletmecilerden oluşmaktadır. Hayvancılık eski hacmini kaybetmiş durumdadır.

Bahçelerde çoğunlukla portakal ve nar yetiştirilmektedir. Bunun yanında diğer turuncgiller ile karadut, badem, muşmula, erik üretimi de sadece kendi ihtiyaçları için

¹² Veli SEVİN, *Anadolu’nun Tarihi Coğrafyası I*, TTK Yay., Ank.2001, s.147.

¹³<http://tr.wikipedia.org/wiki/Yanarta%C5%9F> [Çevrimiçi], Erişim: 02.04.2014

¹⁴ Aynı yer.

yetiştirilmektedir. Seralarda ise çoğunlukla patlıcan, biber, sivri biber, dolma biber, kabak, domates ve salatalık üretilmektedir. Ürünler Kumluca sebze hali aracılığıyla iç ve dış pazarlara ulaştırılmaktadır.

Nüfusun büyük bir kısmı Türkmen, bir kısmı da Kıbrıs göçmenlerinden oluşmaktadır. Yakın geçmiş zamana kadar yazları Elmalı'daki yaylaklara çıkıp kışın tekrar dönüldüğü bilinmektedir. Bu yönüyle Türklerdeki göçebe yaşam tarzının Anadolu'ya gelişte yaylak-kışlak şeklindeki devam ettiği söylenebilir. Bahar bayramının coşkuyla karşılanması ve **Hıdırellez kutlamalarına halkın neredeyse tamamının iştirak etmesi** örf ve adetlere bağlılığı göstermektedir. Hıdırellezde herkes Adrasan Koyu'na iner. Yenilir, içilir, geç vakte kadar eğlenilir. Adeta bir şenlik-festival havası hissedilir.

Giyim ve kıyafet konusunda da tamamen “yörük-Türkmen” kültürü hâkimdir. Kadınlarda yörük şalvarı ve örtüsü ortak kıyafetlerdendir. Kaçgöç görülmemektedir. Gençlerde bir kültürel değişim ve devinimden bahsedilebilir.

Yemek kültüründe kendine özgü bazı yemek ve tatlardan bahsedilebilir. Kömbe, cive ve İç bölgelerdekine benzemeyen arabaşı bunlara örnek verilebilir. Ölgülük (cenaze) yemeklerinde ilk üç gün “acı yemeği” köylüler tarafından yapılır. Haftasında bişi, zeytin, peynir, reçel, tavuk çorbası ve fesleğenli patlıcan yemeği; 40 bişisinde bişiden başka, zeytin, peynir reçel ile fesleğenli patlıcan yemeği ve yoğurt; 52'sinde tavuk çorbası, keşkek, etli nohut, et yemeği, dolma, pilav, salata ve tatlı olarak helva yapılır¹⁵.

Bayram geleneğinde de kendine özgü adetlerden bahsedilebilir. Bayram namazından sonra köy meydanına toplanılır. Herkes meydana şeker döker. Topluca dua edilir. “Amin, amin, şeker yedim demin” diye çocuklara bağırttırırlar. Daha sonra bu şekerler poşetlerle çocuklara taksim edilir. Büyüklerin ellerinden öpme için ev ziyaretleri yapılır. Arife günü başlayan mezarlık ziyaretleri bayram günleri de devam eder.

Asker uğurlama merasimleri de sosyal yaşantının önemli öğelerindendir. Daha bir ay öncesinden her asker için ayrı ayrı mevlit okutulur ve yemek verilir. Bu yemek 52 yemeği ile aynı menüye sahiptir. Yufka ekmeğinden daha küçük, özel asker ekmeği pişirilir. Askere” bu ekmeğin ortasından ya da kenarından ısırtılır. Ekmeğin geri kalanı ev içinde herhangi bir kapıya asılır. Tezkere alıncaya kadar el sürülmez. Aynı zamanda askerin evine o dönünceye kadar bir bayrak asılır. Askerin tekrar ekmeğine döneceğine inanılır. Askere gidecek gençler

¹⁵ Reyhan ORMANCI (40); Kaynak kişi, Adrasan Merkez mahallesi sakinlerinden. (Nisan-2013).

toplanırlar, bir gün öncesinden davul-zurna eşliğinde Ankara yöresi oyunları oynanır. Gidecekleri gün uğurlama töreninde aileler ve yakın akrabalar bir araya gelerek önce dualanır, daha sonra da gönderilir.

Evlilik örf ve adetleri söz kesimi, nişan ve düğün olmak üzere üç aşamada yapılır. Önce kız aile büyükleri tarafından çiçek-çikolata ile istenir. Olumlu cevapta haftaya “söz şerbeti içilir, söz yüzükleri” takılır. Nişan günü, karşılıklı anlaşmayla belirlenir. Belde açık hava düğün bahçesinde nişan oyunları gençler tarafından oynanır. Bir gece devam eder. İmamın duası ve başkanın yüzükleri takması adettendir. Düğün günü yine her iki tarafın rızasıyla belirlenir. Düğün esasen üç gündür. İlk günü “kendirlik” gider. Bu kıza altın takılması anlamına gelir. Kızın tüm eşya ve alınan kıyafetleri, altınları kız evine getirilir. Herkes akşam kına gecesi için tekrar kız evinde toplanır. Burada maniler söylenir. Oyunlar oynanır ve en son kına yakılır. Gelin elini açmazsa altın verilir. Kına sadece ellere değil ayaklara da yakılır. Özellikle:

“Kaynanayı ne yapmalı,

Kaynar kazana atmalı,

Yandım gelin deyince,

Altına odun atmalı.” manisi ünlüdür.

Kına yakılırken “Yüksek yüksek tepelere...” ve Kınayı getir ana...” türkü ve ağıtları yakılır. İkinci gün açık hava düğün bahçesinde saat 08.00’da toplanır. Bu günde gelenekselin dışında herkes modern kıyafetleriyle süslenirler. Dansla tören başlar, oyunlar oynanır. Canlı müzik eşliğinde eğlenilir. Eğlence arasında “takı merasimi” yapılır. Kız ve damat anneleri yanyana otururlar, önlerine bir yolluk serilir. Gelin ve damat el öpmek için yanlarına gelir ve el öperler. Bunun üzerine takı başlar. Tekrar eğlence devam eder. 24.00-01.00 sularında düğün biter. Ertesi gün öğle namazından sonra “gelin almaya” gidilir. Kız evinden konvoyla önce sahile giderek orada damat oynatılır. Daha sonra oğlan evine gelinir. “İndirmelik” adı altında geline yine takılar takılır. Gelin evine girmeden evvel “keçi kesilmesi” adettir. Bu et aynı gün akşam “gelin duası”nda yenilir. Keçi kesildikten sonra gelin arabadan iner. Önceden hazırlanmış sac üstüne konularak su doldurulmuş ibrik gelin tarafından tekmeyle düşürülür. Ardından gelin kapıya çivi çakar, yağ sürer ve kapı önüne bağlı ipi kırarak eve girer. Çivi

çakma evine sadık olsun, çivi gibi çakılsın; yağ sürme, yağ-bal gibi geçimli olsun anlamına gelir¹⁶.

Cenaze törenleri İslami geleneğe göre yapılır.

Kullanılan yerel ağız ile sadece bölgeye has kelimeler etimolojik ve filolojik değerlendirmeler açısından önemli bir kaynak olma özelliğine sahiptir. Seçilen kelime ve anlamları şöyledir:

Aykırlamak: Yön değiştirmek,	An kakma: Tarla sınırını aşma,
Bakır: Kova,	Balcan: Patlıcan
Cibi: Cıvcıv,	Çakal ağaç: Turunç, aşısız,
Dalağan: Isırgan otu,	Yoz portakal: Aşısız portakal,
DıgıDıgı: Bili bili,	Didmek vurmak: Gagalamak,
Düzgeç: Kalemtraş,	Endeme: Fide,
Eslenmek: Seslenmek,	Fıydırmak: Atmak,
Geçenlemek: Zayıflamak,	Gere: Kapat,
Gilik: Çekirdek (tüm meyve yiyecekler için),	
Golüstü: Üstünkörü	Gotdiri: Eşek sıpası,
Gömbet: Su birikintisi,	Güver: Soğan tohumu,
İbişmek: Sırta almak,	İni: Kayın,
Kaktırmak: İttirmek,	Kürek yemişi: mısır inciri
Külümek: Fidanı geçici olarak toprağa gömmek,	
Meletura: Arapsaçı,	Ölgülük: Cenaze evi,
Öndüğün: Geçmiş gün,	Pılçırmaq: Dağılmak,
Pinar: Ardıç, pelit ağacı,	Siil: Odun yarma çivisi,
Siklet: Bisiklet,	Şibbek: Terlik,
Teynel: Defne ağacı,	Keme: Fare...

4- NÜFUS ve YERLEŞME

¹⁶Gülperi ATİK (60), Merkez mahallesi sakinlerinden. Kıbrıs göçmenlerinden. (Nisan 2013).

Çavuşköy(Adrasan), diğer kasabalardan farklı bir özellik gösterir. Burada tarımsal faaliyetler yanında turizm faaliyetleri de son derece gelişmiştir. Kasabada tek katlı eski tip konutlar oldukça yaygındır. Bunlar arasında yapı malzemeleri bakımından taştan, ahşap ve kerpiçten yapılmış olanlar ile tuğla ile örülerek inşa edilmiş konutlar da bulunmaktadır. Bunların yanında 2, 3 katlı betonarme tarzda yapılmış, altı depo, ahır ve garaj olarak kullanılan modern konutların, oldukça yaygın olduğu görülür¹⁷.

1990-2010 yılları arasındaki bazı nüfus artış istatistikleri aşağıda verilmiştir¹⁸. Bu verilere göre son 10 yılda neredeyse görece ortalama 2500'de sabitlenmiş bir nüfus bulunmaktadır. Dış göç almamakta, dışa göç vermemekte aynı zamanda doğum oranı ile ölüm oranının çok yakın olduğu anlaşılmaktadır:

- 2010 – 2,490
- 2008 –2,568
- 2007 – 2,435
- 2000 –2,556
- 1990 – 2,020
- 1970 – 1316
- 1950 – 857

5- EĞİTİM

Adrasan beldesinde eğitim-öğretim hizmetlerinin sürdürüldüğü Adrasan İlkokulu, Çavuş Ortaokulu, Çavuş Çakmak İlkokulu'nun bina olarak yetersiz kalması ve ihtiyaca cevap verememesi üzerine 1985 yılında yeni okul yapımı için çalışmalar başlatılmış, Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yeni okul yapımı için başvuru yapılmıştır. Bunun sonucunda T.C. Orman Bakanlığı Kumluca Orman İşletme Müdürlüğü'nden 15.000 m2 bir alan 49 yıllığına kiralanmış, 3 katlı 16 derslikli bir okul projesine göre vatandaş devlet işbirliği ile bina yaptırılmıştır. Okul binası yığma tuğla olarak inşaa edilmiştir¹⁹. Beldede 2012-2013 Eğitim-Öğretim yılı itibari ile 1 ilkokul, 1 de ortaokul bulunmaktadır. Önceki yıl Adrasan Mehmet Akif Ersoy İlköğretim Okulu iken 4+4+4 dönüşümü ile Adrasan Mehmet Akif Ersoy İlkokulu

¹⁷http://batiakdeniz.com/pdf/cilt_1/Idari_Yapi/KUMLUCA.pdf, *Dünden Bugüne Antalya*, s.393, [Çevrimiçi], Erişim:02.05.2013.

¹⁸<http://www.belediyelerkonusuyor.com/ANTALYA-ADRASAN-belediyesi-119> [Çevrimiçi], Erişim: 02.05.2013; 1950 ve 1970 verileri için Bkz. *Dünden Bugüne Antalya*, s.395

¹⁹http://mebk12.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/07/11/709514/icerikler/tarihce_230150.html?CHK=c458811231f979c217bbe252a041729f [Çevrimiçi], Erişim:10.05.2013.

ve Adrasan Mehmet Akif Ersoy Ortaokulu olarak yeniden düzenlenmiştir. Ortaokul binası 2011-12 eğitim-öğretim yılında yapılmış ve hizmete girmiştir. Henüz yönetimleri tamamen ayrılmamış olan kurumlarda toplam 25 personel görev yapmaktadır. Öğretmen açığı bulunmamakla birlikte Okullarda Rehberlik Servisinin bulunmayışı önemli bir eksiklik olarak görülmektedir.

Zorunlu eğitimin 12 yıla çıkmış olması beldeye bir lise yapılmasını zorunlu hale getirmiştir. Aksi halde ortaokul mezunları her gün 70 km taşıma ile ilçeye gidip gelmek zorunda kalacaklardır. Zaten şu anda civar köylerden Yazır, Belen, Yeşilköy ve Yenbeğ taşınmalı olarak bahsedilen okullara taşınmak suretiyle eğitim görmektedirler.

KAYNAKÇA

Eserler:

Evliya Çelebi Seyahatnamesi, C. 9-10, ÜçdalNeş., İstanbul-1996.

GÜÇLÜ, Muhammet, “Selçuklulardan Cumhuriyet’e Kumluca Bölgesi”, *Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, Mart-2007.

SEVİN, Veli, *Anadolu'nun Tarihi Coğrafyası I*, TTK Yay., Ankara-2001.

166 Numaralı Muhasebe-i Vilayat-i Anadolu Defteri (937/1530) Hüdavendigâr, Biga, Karesi, Saruhan, Aydın, Menteşe, Teke ve Alaiye Livaları, Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın No:27, Ankara-1995.

MUSLU, Mustafa, “Çeşme Yarımadası Eski Karaköy Mezarlığı Mezar Taşları Üzerine”, Basılmamış Power Point Sunusu, (Nisan-2009).

TOSUN, Aynur, “Adrasan-Çavuşköy Kurtarma Kazısı”, *12. Müze Çalışmaları ve Kurtarma Kazıları Sempozyumu*, Kuşadası-2001.

Kaynak Kişiler:

ATİK, Gülperi (60); Kaynak kişi, Adrasan Merkez mahallesi sakinesi, Kıbrıs göçmenlerinden. (Nisan 2013).

ORMANCI, Reyhan (40); Kaynak kişi, Adrasan Merkez mahallesi sakinelerinden. (Nisan-2013).

TURGUT, Süleyman (56); Kaynak kişi, belde sakinlerinden. (Ekim-2012).

Web Kaynakları:

<http://adrasan.akdeniz.edu.tr/genel-bakis> , [Çevrimiçi], Erişim:02.05.2013.

http://batiakdeniz.com/pdf/cilt_1/Idari_Yapi/KUMLUCA.pdf, *Dünden Bugüne Antalya*, [Çevrimiçi], Erişim:02.05.2013.

<http://www.belediyelerkonusuyor.com/ANTALYA-ADRASAN-belediyesi-119> [Çevrimiçi], Erişim: 02.05.2013

http://mebk12.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/07/11/709514/icerikler/tarihce_230150.html?CHK=c458811231f979c217bbe252a041729f, [Çevrimiçi], Erişim:10.05.2013.

http://maps.google.com/maps?hl=tr&gs_rn=12&gs_ri=psy-ab&cp=4&gs_id=b&xhr=t&rlz=1W1ACAW_trTR528&bav=on.2,or.r_qf.&bvm=bv.46340616,d.ZWU&biw=1249&bih=508&wrapid=tljp136835614697106&q=adrasan&um=1&ie=UTF8&hq=&hnear=0x14c23992d52b10e3:0x6b6db000f57ebf0,Adrasan,+%C3%87avu%C5%9Fk

[%C3%B6y&gl=tr&sa=X&ei=QHWPUeP0CMWSOJeUgZAH&sqi=2&ved=0CIEBEPiBMAw](#) [Çevrimiçi], Erişim: 01.05.2013.

<http://tr.wikipedia.org/wiki/Yanarta%C5%9F> [Çevrimiçi], Erişim: 02.04.2014